

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Mihail Tomiță în cauza penală în privința lui

Tabureanu Dumitru Vasile, născut la 22 iunie 1983, originar r-nul Cantemir și domiciliat s. Iepureni, r-nul Cantemir.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.03.2012 – 08.07.2014;

Instanța de apel: 06.07.– 27.10.2015;

Instanța de recurs: 05.02. – 07.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 08 iulie 2014, Dumitru Tabureanu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 450 unități convenționale, în sumă de 9000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (3) Cod penal, pedepsele stabilite fiind executate de sine stătător.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, fiind stabilită pedeapsa definitivă 4 ani 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 450 unități convenționale, în sumă de 9000 lei, pedepsele fiind executate de sine stătător, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, iar exercitarea activității ce ține de perfectarea documentelor, pe termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că D. Tabureanu, în perioada lunii mai 2011, avînd scopul confecționării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, la solicitarea lui I. Botezatu, acționînd coordonat cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, a confecționat și deținut declarații cu numerele 1250, 1253, 1261, 1262, 1263, 1272 și 1273 din numele

notarului public „Iftodi Victoria” cu sediul mun. Chişinău, str. Cosmonauţilor 6, din 10 mai 2011, pe numele lui S. Raicu, născută la 19 decembrie 1984, C. Duca, născut la 23 decembrie 1990 şi O. Lupuşoru, născut la 05 mai 1981, toţi locuitori ai s. Lărguţa, r-nul Cantemir, care conţin date vădit false, privind eliberarea declaraţiilor sub numerele sus indicate, aşa cum sub acele numere au fost deja înregistrate la 10 mai 2011, potrivit registrului de evidenţă a actelor notariale a notarului public „Iftodi Victoria” alte persoane şi alte acte notariale, acte care ulterior în perioada lunii mai 2011, în apropierea staţiei de alimentare „Lukoil” din or. Cantemir, prin intermediul unei persoane neidentificate au fost vândute contra sumei de 300 euro şi 500 lei, cetăţeanului I. Botezatu.

Tot el, la 27 decembrie 2011, aproximativ la ora 18³⁰, deţinînd permis de conducere categoria „A”, „B”, „C”, „D”, „E” nr. 109300391, a condus automobilul model „Opel Astra”, n/î SV AK 391, pe traseul interurban Cantemir-Cahul, în stare de ebrietate alcoolică, prin ce a încălcat cerinţele pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere.

Fiind stopat de către colaboratorii poliţiei în apropiere de barul „Handuca Sergiu”, de pe traseul R-34, la ieşirea din or. Cantemir şi fiind supus testului prin metoda alcoolscopică s-a constatat, că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,54 mg/l şi conform raportului de cercetare medico-legală toxicologică nr. 2191 din 30 decembrie 2011 s-a constatat, că concentraţia alcoolului în sînge era de 1,80 g/l.

3. Avocatul Vasile Ceclu, în numele inculpatului, a contestat cu apel sentinţa, solicitînd casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărîri de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

În motivare apărarea a invocat, că învinuirea în baza art.361 alin.(2) lit. b), c) Cod penal este neîntemeiată şi ilegală, deoarece atît la urmărirea penală cît şi în instanţa de judecată inculpatul a declarat că, pe martorul principal în cauza penală I. Botezatu îl cunoaşte, dar personal nu a primit careva sume de bani de la acesta, nu i-a acordat careva servicii privind redobîndirea cetăţeniei române pentru careva persoane, declaraţiile autentificate de notarul „Iftodi Victoria”, anexate la dosar nu le cunoaşte şi nici raportul de expertiză nu confirmă că sunt îndeplinite de către inculpat.

Apărarea a mai menţionat, că pe parcursul procesului penal nu a fost stabilit cu certitudine, că acţiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale componenţei de infraţiune prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Prima instanţă nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, reieşind din punctul de vedere al coroborării lor, iar în final, pe capătul de învinuire în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a pus probele care nu demonstrează direct vinovăţia inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de apărare, casată sentinţa în latura stabilirii pedepsei şi pronunţată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care D. Tabureanu a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, în sumă de 10000 lei.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate prin decizie și prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de perfectarea documentelor pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii, a fost suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 3 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale în sumă de 10000 lei, fiind executate de sine stătător.

Prin aceeași decizie, D. Tabureanu a fost liberat de pedeapsa penală, stabilită în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție.

În rest sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului D. Tabureanu în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului D. Tabureanu în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, s-a confirmat prin: declarațiile martorilor I. Botezatu (f.d. 32, vol. III), declarațiile de înregistrare cu nr. 1250, 1253, 1261, 1262, 1263, 1272, 1273 din 10 mai 2011, pe numele lui C. Duca, O. Lupușoru, S. Raicu autentificate de către notarul public „Victoria Iftodi”, cu sediul mun. Chișinău, str. Cosmonauților 6 (f.d. 7-13, vol. I); informația serviciului de grăniceri al R. Moldova (f.d. 17-18, vol. I); răspunsul notarului public „Victoria Iftodi” din 19 iulie 2011; informația din Registrul de evidență a actelor notariale (f.d. 20, vol. I); specimenul semnăturii și amprenta sigiliului notarului public „Victoria Iftodi”, cu copiile de pe paginile respective ale Registrului de evidență a actelor notariale (f.d. 21-25, vol. I); procesul-verbal de confruntare între martorul I. Botezatu și inculpatul D. Tabureanu din 29 decembrie 2011 (f.d. 207-208, vol. I, 11-13, vol. II).

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului privind nevinovăția acestuia, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielii declarațiile martorului I. Botezatu, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, iar faptul că acesta nu-și recunoaște vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare, poziția lui fiind una de apărare.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentele inculpatului precum că nu s-a demonstrat prin careva probe vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, deoarece acest fapt este constatat însăși prin declarațiile martorului I. Botezatu, care a indicat că, întâlnindu-se cu inculpatul D. Tabureanu l-a întrebat dacă se poate de întocmit declarațiile necesare pentru redobândirea cetățeniei române, fără ca persoanele interesate să fie prezente, iar inculpatul a răspuns, că se poate și este necesar să

trimită xerocopia buletinului de identitate, a pașaportului și să achite suma de 150 euro.

Astfel, argumentul inculpatului că nu a primit careva bani de la I. Botezatu și că nu i-a acordat careva servicii privind redobândirea cetățeniei române pentru careva persoane, este combătut și prin informația serviciului de grăniceri care confirmă faptul că C. Duca, S. Raicu și O. Lupușoru la 10 mai 2011 nu erau în țară, și respectiv nu puteau fi prezenți în fața notarului public „Victoria Iftodi”, pentru perfectarea declarațiilor înregistrate cu nr. 1250, 1253, 1261, 1262, 1263, 1272, 1273 din 10 mai 2011.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut, că prima instanță a aplicat greșit pedeapsa, și anume aceasta nu corespunde pe deplin cerințelor art. 75 Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, instanța de apel la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă în privința inculpatului D. Tabureanu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, este fără antecedente penale, de lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de trai ale familiei acestuia.

Astfel, ținînd cont de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, care constă în confecționarea, deținerea, vînzarea sau folosirea documentelor oficiale, instanța de apel a considerat că inculpatului i se poate acorda șansă corectării, fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Totodată, avînd în vedere, că inculpatul D. Tabureanu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal în condițiile unui concurs de infracțiuni, în perioada lunii mai 2011, iar potrivit sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, D. Tabureanu a fost condamnat în baza art. art. 361 alin. (2) lit. e), 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul ce ține de perfectarea documentelor pe termen de 3 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 3 ani, instanța de apel a considerat relevant aplicarea în speță a prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, cumulînd total pedepsele aplicate prin prezenta decizie și prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, stabilind inculpatului D. Tabureanu pedeapsa definitivă 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de perfectarea documentelor pe termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii fiindu-i suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 3 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, care urmează să fie executate de sine stătător.

Distinct de cele enunțate, instanța de apel a conchis, că referitor la infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea acestei infracțiuni, însă, ținînd cont de faptul că infracțiunea respectivă a fost săvârșită la 27 decembrie 2011, iar inculpatul de la 22 mai 2013 se eschivează de la prezentarea în fața instanței de

judecată și la 08 martie 2015 ultimul a fost reținut, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a), (6) Cod penal, precum și art. art. 332 alin. (5), 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, inculpatul D. Tabureanu recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că la capitolul individualizării pedepsei, de către instanța de apel au fost încălcate prevederile art. art. 2, 61 alin. (2), 75, 84 Cod penal, deoarece în partea introductivă a deciziei, instanța de apel a constatat că inculpatul D. Tabureanu are antecedente penale stinse, stabilindu-i totodată acestuia greșit, pedeapsa prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal, cu executarea pedepselor de sine stătător.

În acest context, procurorul a specificat, că potrivit materialelor cauzei, inculpatul D. Tabureanu anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, în baza art. art. 361 alin. (2) lit. c), 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de perfectarea documentelor pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 3 ani.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, instanța de apel a anulat suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite prin sentința nominalizată supra, fiind dispusă executarea pedepsei de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, termenul pedepsei urma să fie calculat de la data reținerii.

Astfel, în opinia procurorului, stabilirea de către instanța de apel a unei pedepse definitive cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și cu executarea pedepselor de sine stătător, este neîntemeiată, deoarece la caz este pronunțată o decizie a instanței de apel (din 24 februarie 2015), care este irevocabilă și care confirmă faptul, că antecedentele penale ale inculpatului D. Tabureanu, nu sunt stinse.

Mai mult, recurentul a mai adăugat, că inculpatul nu a respectat condițiile termenului de probă, nu se prezenta la ședințele de judecată în prima instanță, precum și la oficiul de probațiune Bender unde se afla la evidență conform art. 90 Cod penal, avînd o caracteristică negativă și comportament nedemn de încredere, fapt confirmat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015.

Totodată recurentul a menționat, că potrivit materialelor cauzei inculpatul are o caracteristică satisfăcătoare și nu pozitivă cum a indicat instanța de apel.

În final procurorul a enunțat, că condițiile de trai ale familiei inculpatului, precum și căsătoria nu pot servi temei de a aplica o pedeapsă neprivativă de libertate, reieșind din faptele săvârșite de către D. Tabureanu.

6. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și totodată este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiturile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În pct. 22.2. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, este specificat, că „... *decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*”, iar pct. 14 al aceleiași Hotărîri, prevede, că *una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.*

Relevante în speță sunt și explicațiile de la pct. 3, 18 ale Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „*Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*”, din care rezultă, că *în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La adoptarea sentinței, individualizînd pedeapsa, instanța de judecată urmează să respecte prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.*

După cum se observă din textul recursului, autorul acestuia critică decizia instanței de apel sub aspectul următoarelor probleme de drept - decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeaturi care luate în cumul, cad sub incidența pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs consideră că, motivele invocate de procuror la pct. 6. al prezentei decizii, referitor la individualizarea pedepsei, sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ori, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul, urma să verifice legalitatea și temeinicia

hotărîrii atacate la compartimentul individualizării pedepsei, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

În primul rînd, casînd sentința primei instanțe în latura stabilirii pedepsei, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei, greșit a constatat în persoana inculpatului D. Tabureanu, lipsa antecedentelor penale.

Or, potrivit sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, D. Tabureanu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare; în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 3 ani închisoare; în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de perfectarea documentelor pe termen de 3 ani; în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe perioada probațiunii de 3 ani.

Prin urmare, cumularea pedepselor în dispozitivul deciziei instanței de apel, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, fiind lipsită de orice raționament.

În al doilea rînd, ajungînd la concluzia condamnării inculpatului cu suspendarea executării pedepsei închisorii, instanța de apel urma în prealabil să concretizeze toate datele referitoare la persoana inculpatului care au importanță pentru cauza penală și care se iau în considerație la stabilirea pedepsei, ori, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 a fost anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei penale și dispusă trimiterea lui D. Tabureanu în închisoare pentru executarea termenului de pedeapsă rămas, stabilit prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2011, 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În acest context, se relevă că la motivarea deciziei sale la compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel și-a întemeiat soluția prin aprecieri informale, cu caracter generic, prin formulări succinte și abstracte.

Ori, potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În atare circumstanțe, instanța de apel, nu a dat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei în raport cu circumstanțele cauzei și astfel, a ajuns la o concluzie pripită, precum că este rațional ca inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, hotărîrea nu conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, fiind una neîntemeiată și nemotivată.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, iar în final a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, ținând cont de cele relatate la **pct. 6.** al prezentei decizii, inclusiv de explicațiile Hotărîrilor Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „*Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*”, nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*” și ca urmare să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Mihail Tomiță, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe ***Tabureanu Dumitru Vasile*** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 07 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma